

فردا !

تا بدان زلف دو تا دست تمنا زده ایم !
دل خود در غم عشق تو به دریا زده ایم !

سر سپردیم بدان کوی و ز عالم رستیم
طعنه بر منزلت عقبی و دنیا زده ایم !

مستی از باده نخواهیم که در بزم وجود
می مردافکن از آن نرگس شهلا زده ایم !

محو گشتیم به پیش گل رویت چون دود
تا شرار نگهت را به سراپا زده ایم !

خلوت درد من امشب ز غمت رنگین است
بس که خون جگر از ساغر صهبا زده ایم !

تا که بیدار بمانیم و جمالت بینیم
ره خواب امشب از این چشم گهرزا زده ایم !

خیری از بودن امروز ندیدیم و گذشت
چشم امید بدان نامده فردا زده ایم !

رضا شاپوریان
شنبه ۱۲ سپتامبر ۱۹۹۸